

liggende har ingen tidligere Minister — man maa jo erindre, at vi have behandlet disse Sager tidligere — hidtil ønsket Konference med de vedkommende Udvalg, og nærværende Udvalg har ikke troet, at den ærede Minister i saa Henseende vilde stille sig anderledes end hans Forgængere, men, som sagt, det fjerneste Ønske fra Ministerens Side vilde have ført til, at vi med stor Beredvillighed havde foranlediget en saadan Konference. — Naar den ærede Minister ikke finder, at det er nogen egentlig Begrundelse, at man siger, at man finder Beløbet for Embedet i Dens anset temmeligt rundeligt, skal jeg oplyse den ærede Minister om, at han ikke alene i de tidligere foreliggende Udvalgsbetænkninger over Kontorholdsvederlagsloven, men ogsaa i Bemærkningerne i alt Fald til Justitsministerens Lovforslag om Kontorholdsvederlag — og det er jo Justitsministeren, der forelægger de allerfleste Lovforslag om Kontorholdsvederlag — ofte vil finde, at der ansøres, at det og det Beløb anses for temmeligt rundeligt, at det kan taale en Nedsættelse, at det og det Beløb anses temmeligt lavt, og at det kan taale en Forhøjelse. Det er det almindelige Udtryk for den Mening, som kommer frem gennem et Skjøn, og alle Parter ere jo enige om, at Beløbene kun kunne bestemmes ved et Skjøn. Det ses saaledes, at man egentlig ikke kan give nogen videre Begrundelse end den, at man finder det foreslaaede Beløb temmeligt høit, at man finder det passende osv., og at det er en ganske almindelig Begrundelse i den Slags Sager, som vi her have givet. Jeg kan imidlertid saa godt forstaa, at den ærede Minister ikke har faaet Die for den Slags Sager, da det er første Gang, han har havt med dem at gjøre.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg skal tillade mig at bemærke lige overfor den ærede Ordfører, at jeg tror, det er en almindelig Regel, at Opfordringen til Konference med Ministeren udgaar fra Udvalget og ikke fra Ministeren. Jeg er gaaet ud fra den Forudsætning, at det, naar det ærede Udvalg ikke har fremsat noget Ønske om Konference, var, fordi det ikke trængte til yderligere Oplysninger, men saae sig fuldstændig i Stand til uden Medtænkning af Ministeren at dømmes med fuld Kundskab om de foreliggende Forhold. — De Ytringer, som det ærede Medlem iøvrigt lod falde, ere jo, som det forekommer mig, fuldkommen retfærdiggjørende for mig. Jeg ser ikke rettere, end at der i Virkeligheden ikke er givet nogen Begrundelse af de stillede Forslag, men at man gennem en vis Banens Magt er kommen til i de her foreliggende specielle Tilfælde at benytte en Slags Argumenter, som i andre Tilfælde ikke vilde være fuldkommen tilstrækkelige.

Ordføreren (S. A. Hansen): Ja, den

Bane er saavel Ministrene som Thingene komme i, det er ikke en særlig Bane for Folkethinget, men ogsaa en Bane for Justitsministeriet og, som jeg tror, tidligere for Indenrigsministeriet. Man pleier at kalde det Tradition, men jeg skal gjerne bruge det danske Ord "Bane". Det er imidlertid en Bane, som vi virkelig ikke godt kunne aflægge, fordi en enkelt Minister faar i Sinde at mene, at det ikke skal være ganske rigtigt at have den. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Konference med Ministeren skal jeg bemærke, at det meget ofte er Tilfældet, at et Udvalg ikke ønsker nogen Konference med Ministeren, men spørger ham, om han ønsker en saadan. Jeg kan netop her henpege til, hvad der er foregaaet i Anledning af Kontorholdsloven for Retsbetjente. Udvalget er fuldstændig enig om sine Indstillinger, og vi havde ikke særlig Grund til at ønske en Konference med den høitagtede Justitsminister; men da der er flere Punkter, der vedrøre ganske anderledes Spørgsmaal end dem, her ligge for, spurgte Udvalget Ministeren, idet vi sendte ham Udskiftet til vor Betænkning, om han ønskede en Konference, og da han svarede: Ja, det gjorde han, saa fik han den. Vi have netop denne Dags Formiddag havt en Konference angaaende en Kontorholdslov med den høitagtede Justitsminister efter hans eget Ønske, og uden at Udvalget havde fremsat noget Ønske derom. Den høitagtede Indenrigsminister vil altsaa se, at hvad der er sket i Anledning af den foreliggende Lov, ikke er noget Uensaaende her i Folkethinget; men jeg forstaa godt, at den ærede Minister ikke saaledes kan være inde i Banerne her i Folkethinget, at han skulde kunne kjende dem saa nøie.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg vil dertil kun svare, at selv om jeg kjendte den Fremgangsmaade, man tidligere har brugt her i Folkethinget i den Slags Sager, er det dog ikke sagt, at jeg uden videre vilde undergive mig den. Jeg kunde jo gjøre Forsøg paa at faae en anden Fremgangsmaade brugt, og jeg tror, det vilde være den rigtige Fremgangsmaade at undersøge Sagerne saa nøiagtigt, som det efter Omstændighederne lod sig gjøre. I de foreliggende Tilfælde vilde jeg have været i Stand til at meddele det ærede Udvalg Oplysninger, som det ikke har havt.

Ordføreren (S. A. Hansen): Jeg kan kun svare, at Udvalget med stor Interesse afventer at se den høitagtede Ministers Bestræbelser for at værne os af med vore tidligere Baner.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved